

שבת קדש
פרשת
במדבר

עלון מס' 16
כ"ז אייר תשפ"ב

לכבוד המלכה

גיליון שבועי תלמוד תורה "ברסלב - שיר חדש" תל אביב

אדרבא / הרב ישראל יצחק בזאנסון שליט"א

הכי טוב

חזקים, הרהורים טהורים היוצאים מאותם הסודות הגנוזים במעשיהם הרעים דווקא, והם היו יכולים לתקן אותם. שהכי גרוע יוכל לטמון את הכי טוב בחובו, הרי זו דעת גדולה, דעת עליון שהייתה למושה כאשר השיג את "שער הנון", וטוהר על ידו את כל עם ישראל. אז פסקה זוהמתם והפכו כולם למוארים, במדרגה של נביאים ממש. אולם אחרי שחטאו בעגל, שוב נעלם אותו השער, וכן לדורות הבאים, עד שרבי שמעון בר יוחאי הואיל לגלותו מחדש אמנם בצמצום, עד שיבוא שילה, הוא משה-משיח, ואז הוא שוב ישיג את אותה התודעה בשלמות, באופן מוחלט, קבוע ונצחי. הוא יפיץ את הדעת לכולם וכך תבוא הגאולה השלמה.

"במקומות הנמוכים מאד ורחוקים מאד מהשם יתברך שם דייקא מלוכש חיות גבוהה מאד בבחינת סתרי תורה. על כן מי שנפל מאד צריך לידע ששם במקומו דייקא יכול להתקרב אל השם יתברך ביותר, כי שם דייקא נעלם חיות גבוהה מאד. וכשיזכה לשוב לה' יתברך תגלה על ידו דייקא תורה גבוהה דהיינו סתרי תורה". (ליקוטי מוהר"ן נ"ו) לו היה נח מכיר את הסוד הגדול הזה, היה מאמין שאפשר להציל את העולם. כי ככל שהיו בני דורו מקולקלים, כך היו נסתרים בעינייהם בחינת "סתרי תורה". ובכוח גישה זו, היה הצדיק מתפלל בעבורם, ואתם לכף זכות, מעלה ומרים אותם עד שהיו מקבלים געגועים

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל" / הר"ר איתי בכר שליט"א

זאת משום שיש ריבוי של גשמיות ומותרות, ואין אנשים מרגישים צורך לפנות לה' ולהיות תלוי בו, לפני כמה דורות היו צריכים בכל יום להתפלל להקב"ה שיהיה לו ארוחת בוקר וארוחת ערב, לא כל אחד זכה לזה, אבל בדור אחרון שב"ה שלח הקב"ה שפע רב בעולם, אין אדם מרגיש צורך גדול לפנות לאביו שבשמים, וכן בכלליות חיי האדם מסודרים בכל צד ופינה. וכשנתבונן לשמוע על מה אנשים מתלוננים, נשמע שהם בוכים על מותרות. כי מה שבאמת נצרך לאדם, הקב"ה נותן בשפע, "הודו לה כי טוב כי לעולם חסדו". והרי כבר כתוב בתורה"ק שכשיש שפע גדול, יש חשש 'ורם לבבך ושכחת', כי אין אדם מרגיש צורך לבקש מהקב"ה ולהודות לו על החסדים. נדרש מכל יהודי פשוט להאמין שהקב"ה יכניס ברכה במעשה ידיו למעלה מדרך הטבע, מר"ב בשולחנו הטהור כתב סעיף אחד על מדרגת האמונה הפשוטה שנדרשת מכל יהודי. כתוב באו"ח סי' ר"ל סעיף ב' 'הנכנס למוד את גורנו', שבא למדוד כמות החיטים שבאוצר, מתפלל ואומר 'יהי רצון מלפניך ה' אלקי שתשלח ברכה בכרי הזה'. כלומר, מכיון שעדיין איני יודע כמות החיטים שבאוצר, שעדיין לא מדד, הרי זה מתפלל שישלח הקב"ה ברכה בכרי הזה, שהרי יהיה הנס בדבר הסמוי מן העין, ואין זה נס שלא כדרך הטבע. ולאחר שהתחיל למדוד, הרי הוא מאמין באמונה שלימה שבעת הזאת מתרבה הכרי יותר ויותר, ולכן מברך 'ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם השולח ברכה בכרי הזה. הרי שנדרש מיהודי לברך ברכה בשם ומלכות על האמונה הזו, שהקב"ה קיבל תפילתו ועשה לו נס למעלה מדרך הטבע בדבר הסמוי מן העין והרבה לו הכרי, וכשם שמברכים 'מקדש השבת או 'מקדש ישראל, או 'מלך מוחל וסולח לעוונותינו ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה'. כך הוא מברך את הקב"ה על הברכה שהכניס לו בכרי. אבל אם מדד ואח"כ מברך, הרי זה תפילת שוא. רואים אנו איך השגחת השם היא על מחשבה דיבור ומעשה שאדם עושה, ורק נותר לנו להאמין שכל מה שקורה עימנו בעולם הזה הכל שקול ומדוד ותפקידנו הוא רק להודות ולהלל ולשבח את בוראנו על הכל.

רש"י מבאר במקום את הטעם מדוע התורה ציוותה למנות את ישראל, שמתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה, כמו אדם שיש לו ממון רב שמחבבו ובכל פעם מונה ממנו. ונתבאר בספרים הקדושים שתכלית המניין היא להראות לכל אחד ואחד שהוא 'דבר שבמניין' שאינו בטל אפילו באלף ולכל אחד יש חשיבות עצומה אצל הקב"ה. אדם צריך להבין כי נפילות וירידות אינן סימנים של חוסר הצלחה, אדרבה חז"ל (גיטין מג.) מגלים לנו 'אין אדם עומד על דברי תורה אא"כ נכשל בהן', ויתכן מאד שדייקא מתוך הירידות והנפילות צמחת ביותר. אמת שאינך רואה עדיין תוצאות, אבל ראייתך המוגבלת והרגשת הנחיתות שלך אינם אומרים כלום על מצבך האמיתי. וידוע תדע אשר ההתאמצות וההתחזקות במצבים של ירידה והלימוד החלש ביותר באותה עת ערכם גבוה למעלה וסגולתם עצומה להצלחתך בעתיד, והרי חז"ל אומרים ש"פעם אחת בצער גדולה מומאה פעמים שלא בצער" בתורתנו הק' כל אות ותיבה מדויקת להפליא ואין אות מיותרת, מי מבין י"ב השבטים קיבל את התואר הנכסף "איש מצליח"? ובאיזה תקופה? הלא יוסף הצדיק, תארו לעצמכם יוסף הצדיק שנמכר לעבד בצורה כזו משפילה, ונמצא בערוות הארץ במקום הכי ירוד ושפל בעולם - מצרים, והתורה מעטרת אותו "איש מצליח". אלא מה, ההצלחה של יוסף הצדיק היתה שהבין והפנים שההצלחה אינה נקודתית לפי ראות עיני האדם, אלא על האדם לעשות כל רגע נתון את מה שמסוגל באותו עת, ואם יעשה את המוטל עליו במצב הנוכחי הרי זהו ההצלחה שלו, 'ויהי ה' את יוסף ויהיה איש מצליח' התורה מסבירה היות שה' היה עמו בכל רגע ולא נפל ברוחו אלא השתדל לעשות טוב ככל אשר ניתן גם במצב הקשה הנוכחי זהו המתכון להצלחה. עם כל זאת המלחמה באמונת השם עדיין בשיאה וההסתרה גוברת ובהקדמת הספר 'מחזה אליהו' חלק ב' (רבי פסח אליהו פאלק זצ"ל) כתב שהסיבה שבדור אחרון נפלו לספקות באמונה יותר מהדור הקודם,

שבת שלום

תפילת השל"ה הקדוש

אתה הוא יי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמך בגין לאשתמועך אלהותך (כדי שתפורסם מלכותך) באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונתלתך אשר בחרת בהם מפל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו מן יי אלהינו שני צווים. כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אותם את בניכם", והפננה בשתיקה אחת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולקבוע בראת, יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולקמדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יי מלך מלכי המלכים, ואפיל תהנתי, ועיני לך תלויות עד שתהנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני ואנחנו גלנו ועסקו בתורתך הקדושה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ונדבק לבנו במצוותיך לאהבה וליראה את שמך. אבינו אב הרחמן, תן לקלנו חיים ארזים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים וצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו יחיה לפניך", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך". כי על פו, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי זרע זרעי עד עולם זרע פשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמן, אך שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי נזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ונעבדוך באהבה וביראה פנימית, ולא יראה חיצונית. ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד ושלום, ותן להם קומה ויפי וחו וחסד, ויהיה אהבה ואהבה ושלום ביניהם, ותזמין להם זוגים הגונים מנרע תלמידי חכמים מנרע צדיקים, וגם הם וזוגם יהיו פמותם פכל אשר התפללתי עליהם, כי זכרון אחד עולה לקאן ולקאן.

אתה יי יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כוננתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה. על פו ענני יי ענני בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, ובגללם תושיע בנים להיות הענפים דומים לשרשם, ובעבור דוד עבדך הגל רביעי במקרה, המשוחרר ברוח קדשך.

שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרךיו. יגיע פניך פי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך נגפו פריה ביראתי ביתך בניך פשתלי זיתים סביב לשלחןך. הנה כי פו יבכך גבר ירא ה'. ברכך ה' מציון ויראה בטוב ירושלים כל ימי חייך. ויראה בנים לבניך שלום על ישראל.

אנא יי שומע תפלה, יקיים בנו הפסוק. ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפניך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמיני פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

החידה השבועית
נשאת פרוסים
לכני יוסף לבני אפרים
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם...
מדוע הזכיר הכתוב
רק את בני אפרים ולא גם את
בני מנשה?
לתשובות נא לשלוח לפקס שמספרו
03-5181735

מאמר חסידות
אותה שעה שעלה משה לקבל התורה בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה עשה בו הקב"ה קלסטרין של פניו של משה דומה לאברהם, אמר להם הקב"ה אי אתם מתביישים הימנו, לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו (שמות רבה כח, א) ו"ל דבאמת יש להקשות כיצד היה אפשר לנצח את המלאכים בטענה כזו שלא נכונה כלל, וכי המלאכים אכלו אצל אברהם, הרי בכלל לא שייך אצלם אכילה, כדברי רש"י על הפסוק (בראשית יח, ח) "והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו" - נראו כמו שאכלו. אלא, אפ"ל שהקב"ה רימז בזה למלאכים שהתורה שייכת ומתאימה למשה וישראל שהם בעלי נימוס, וזהו שאמר להם "לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו", כלומר כשירדתם אתם לאאע"ה בדמות אנשים ירדתם, ואף שאברהם הכיר בכס וידע שאתם מלאכים (כדברי הרמב"ן), בכל זאת לא העליב אתכם ולא גילה לאמור לכם "מלאכים אתם", אלא אדרבה, התייחס אליכם כמו לאנשים בהכנסת אורחים והכנת כל מיני מאכלים, ואתם, איך אתם מתנהגים מכשיו עם משה, הלא לא הגיע לכאן, "מיט די שטיוועל", רק בנשמתו לבד, כדמות רוחני, מלאך כמוכם, ואתם מיד גיליתם את סודו וצעקתם לעברו "מה לילוד אשה בינינו", הרי שאתם לא מנומסים, וממילא אינכם ראויים לקבל את התורה.
(ישמח ישראל בשם כ"ק הרבי הזקן מאלכסנדר ז"ע)

03-5078467 ת"פ

מילתא
דבדיחותא

עשיר הגיע אל הרב וסיפר לו על אביו שנפטר. מספר היהודי: "איני יודע מה לעשות. העסק שלי בצרות ואני חייב לנסוע לחו"ל ולהציל את העסק, אחרת אני פושט רגל, לכן, שכרתי תמורת 1000 ש"ח, אדם שילך להלווה במקומי. עוד 1000 ש"ח אני משלם לו, על מנת שישב שבעה במקומי. הוספתי לו עוד 1000 בהבטחה שיגדל זקן במשך חודש במקומי ועוד 1000 ש"ח על מנת שיגיד קדיש בכל יום במקומי." "אם סדרת את כל זה לשם מה באת אלי?" שאל הרב, "באתי לשאול אותך", השיב האיש, "האם אני צריך ללכת לנחם אותך?"

מקום ראשון
עם 101
דפי גמרא

הורים כותבים / ר' מרדכי כהן נ"י

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל"

פרשת במדבר עוסקת בחלקה הגדול בספירת עם ישראל. הגמרא (יומא כב): מצטטת פסוק מהנביא הושע: "והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא יימד ולא ייספר". לכאורה ישנה סתירה בפסוק עצמו, כשכתוב שמספר בני ישראל כחול הים - משמע יש להם מספר, וכשכתוב אשר לא יימד ולא ייספר - משמע הם לא ניתנים לספירה. מתרצת הגמרא "כאן בעושי רצונו של מקום, כאן באין עושי רצונו של מקום." בספר מחשבה תחילה מביא את משלו הקולע, כתמיד, של רבי יעקב מדובנא: שני נערים סחו בעושרם של הוריהם. הראשון טען: "אבי עשיר יותר מאביך, כשהצצתי לכספת בביתנו ראינו חבילות עבות של דולרים ארוזים בגומייה מוזהבים מהבנק. לא, לא של \$5 ולא של \$10 שטרות של \$100 נחים בשלווה ליום סגריר". שמע השני וחייך: "אין ספק שאביך אדם עשיר, השאלה כאן היא רק מי יותר עשיר. ובכן, הסכת ושמע למה שאספר לך כעת. אצל אבי היקר אין דולרים מזומנים בכספת, אותם הוא מניח בארון במקום נסתר. בכספת עצמה שוכנות אגרות חוב שכל אחת מהן היא על סך \$20,000 הכספות של הורינו זהות, הכמות של הניירות בהן - זהה גם היא. אבל בעוד שאצל אביך יש כמה עשרות אלפי דולרים, חמישה ניירות ערך של אבי עוברות את כל תכולת הכספת בביתם". כך מסביר רבי יעקב - המגיד מדובנא את תשובת הגמרא לסתירה בדברי הפסוק: כשבני ישראל לא מתנהגים כרצון ה' יש להם מספר מוגבל ומדויק, נניח שכל אחד שווה, כאדם, סכום מסויים - זה הסכום שצריכים להכפיל עבור כל ראש. אבל כשבני ישראל עובדים את ה' בתורה, תפילה, גמילות חסד וכו' אז אין להם מספר! לכל אחד יש סכום משתנה בשווי ה"מניה" שלו. גם אם תספור ראשים - לא תוכל לדעת כמה שווה כל אחד לעצמו.

"תורתו מגן לנו"

סדר ההדלקה בת"ת התלמידים קיבלו על עצמם מאת דפי גמרא, משניות, תיקוני הכללי, תהילים ועוד...

המאוסים

סיפורים על אנשי עסקים שמחזיקים טלפון כשר בלבד

- הרב ישראל וועג הי"ו קבלן בנייה -

ב"ה אני כבר הרבה שנים עוסק בתחום הבנייה, ומסתדר ברוך השם עם טלפון כשר והאמת, מבחינת ההקלה בשטח, הרי שהטלפון הנקרא חכם יכול לסייע בהרבה תחומים. בעצם, הקבלן הוא הזרוע הביצועית של האדריכל והמהנדס, בדרך כלל זה עובד בצורה הבאה, שלקוח מקבל את התוכנית מהאדריכל ושולח לקבלן לקבלת הצעת מחיר. כיום גם מקובל מאוד לערב את הקבלן בשלבים מוקדמים יותר, בכדי לקבל את חוות הדעתו בעיצוב, באדריכלות, ולכן הדבר מצריך קשר רציף בין הקבלן ללקוחות, בין הקבלן לאדריכלים, הקבלן גם אמור לקבל אישור מהמהנדס על הקונסטרוקציה (ברזלים) באתר העבודות לקראת היציאה, וכמובן לתקשר מול כל מיני לקוחות לגבי שינויים בתוכניות. ומי שיש לו וואטסאפ ברור שהדבר נעשה הרבה יותר במהירות וקלות. נוסף לכך יש את העניין לעמוד בקשר מול הספקים, לאספקת חומרי הבניין, כאשר גם תחום זה מתנהל בעיקר דרך ההודעות. אם כי גם בלי זה ניתן להסתדר ב"ה. ואם שואלים לגבי השימוש במכשיר סמארטפון אומר את זה כך: אין דבר בתחום ניהול הבניה שלא ניתן לעשות את זה בלי סמארטפון, הכל אפשרי, השאלה זה רק

(בטאון "קול ברמה" רמת אלהן)

מפני התלמיד
אוריאל חן נ"י
כיתה ה'

מובא במדרש רבה (במדבר א): "במדבר סיני" בג' דברים ניתנה התורה, באש, במים ובמדבר. רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל מייסד "דף היומי" היה אומר שהתורה ניתנה לישראל שיקיימוה בכל הזמנים, במסירות נפש, בין במסירות נפש יחיד ובין של רבים. וכפי שמצינו בהיסטוריה היהודית מסירות נפש של

אש מים ומדבר. באש אצל אברהם אבינו שקפץ לתוך האש למען אמונתו. במים כשנחשון בן עמינדב קפץ לים ואחריו כל ישראל. במדבר כשעם ישראל הלכו במסירות נפש אחרי ה' יתברך ארבעים שנה בארץ לא זרועה.

דבר המחנך / הרב אילן בורוכוב שליט"א

כך היא דרכה של תורה

מספרים על גאון ישראל רבי דוד סגל (בעל הטורי זהב - על ארבעת חלקי השולחן ערוך) שחי כלפני 300 שנה, שכאשר היה אברך צעיר ועילוי עצום, כיהן כבר ברבנות בעיירה קטנה בפּרוּבִיז'נָא, היו שם אנשים דלים ועניים ולא יכלו לתת לרבים משכורת המספיקה אפילו לצרכים הבסיסיים. אבל משכורתו הדלה ותנאי חייו הקשים, לא הפריעו לו מלשבת בהתמדה בתורה הקדושה יומם ולילה.

לילה אחד כאשר כל בני הבית עלו על יצועם והרב כדרכו הוא ישב ולמד לפתע החל לחוש בכאבי שיניים שהלך והתעצם, תחילה הוא ניסה להתעלם אך הכאב היה כה חזק עד שהקשה עליו על הריכוז בתורה, הוא ידע כי ישנה אפשרות להרגיע כאב שיניים עם ספירט או אלכוהול.

קם הרב מכיסאו והחל מחפש בארונות משקה חריף אך כמובן הארונות היו ריקים. בצר לו פנה לבית המרזח אשר היה פתוח כל הלילה וציפה ששם הוא ימצא את מבוקשו, הוא התעטף במעילו ויצא לבית המרזח, בעל בית המרזח נהנה מייד לבקשתו של הרב ונתן לו כוס משקה, הכאב נרגע מעט והרב שאל את המוכר כמה עליו לשלם? ענה לו המוכר קופיקא אחת (שם של מטבע) הרב התנצל ואמר אין לו כרגע אף קופיקא, תרשום את חובי ואשלם לך בהזדמנות. למוזג לא היה פינקס חובות אלא אותם אנשים שהיו חייבים כמה מטבעות היו רושמים את שמם על הקיר שהיה כלוח רשימות ותמרוז אזהרה על החוב שלהם. הרב כתב את שמו על הקיר וכתב שם: "הרב דוד סגל" חייב קופיקא אחת!!! בעלות השחר הגיעה משלחת אחת לעיירה ורצו לשנות משקה לחממם ונדהמו לראות את שמו של הרב על הקיר. שאלו את עצמם זה הרב שמינינו אותו לעיירה וחשבנו שכל הלילה הוא עוסק בתורה ומתברר שהוא גם כן בחבורת גויים.

השמועות עשו את שלהם והוחלט לפטרו לאלתר מתפקידו. הם שלחו שליח להודיע לו על סיום עבודתו וכאשר נכנס בביתו של הרב מצאו כרגיל שהוא לומד תורה החל השליח להסתובב אנה ואנה בחדר הרב הבחין בכך הרב ושאל מה אתה מחפש? ענה לו שאני מחפש את הרב שהלך לאיבוד, מיד הבין הרב את מה שקרה, הוא סגר את הספר ועלה עם בני משפחתו על העגלה בלי לדעת היכן ללכת עד שהגיע לעיירה בלבוב ולאחר מכן זכה להתמנות כרב העיירה ונחשב לגדול הדור והוא הפוסק הראשון שמתנוסס בכל חלקי השולחן ערוך וגם שאפילו קופיקא אחת לא הייתה לו עבור כוס לרפואה בסופו של דבר זכה לעושר וכבוד ולמדנו שלמרות שיש ניסיונות בלימוד וניסיונות בתנאי הלימוד או ניסיונות בממון או שיש אנשים סביבנו שלא דנים אותנו לכף זכות, אנו צריכים להמשיך להתאמן וסוף כבוד התורה לבוא.

(ליקוטי הלכות, אורח חיים, ברכת הפירות ה,כ)